Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

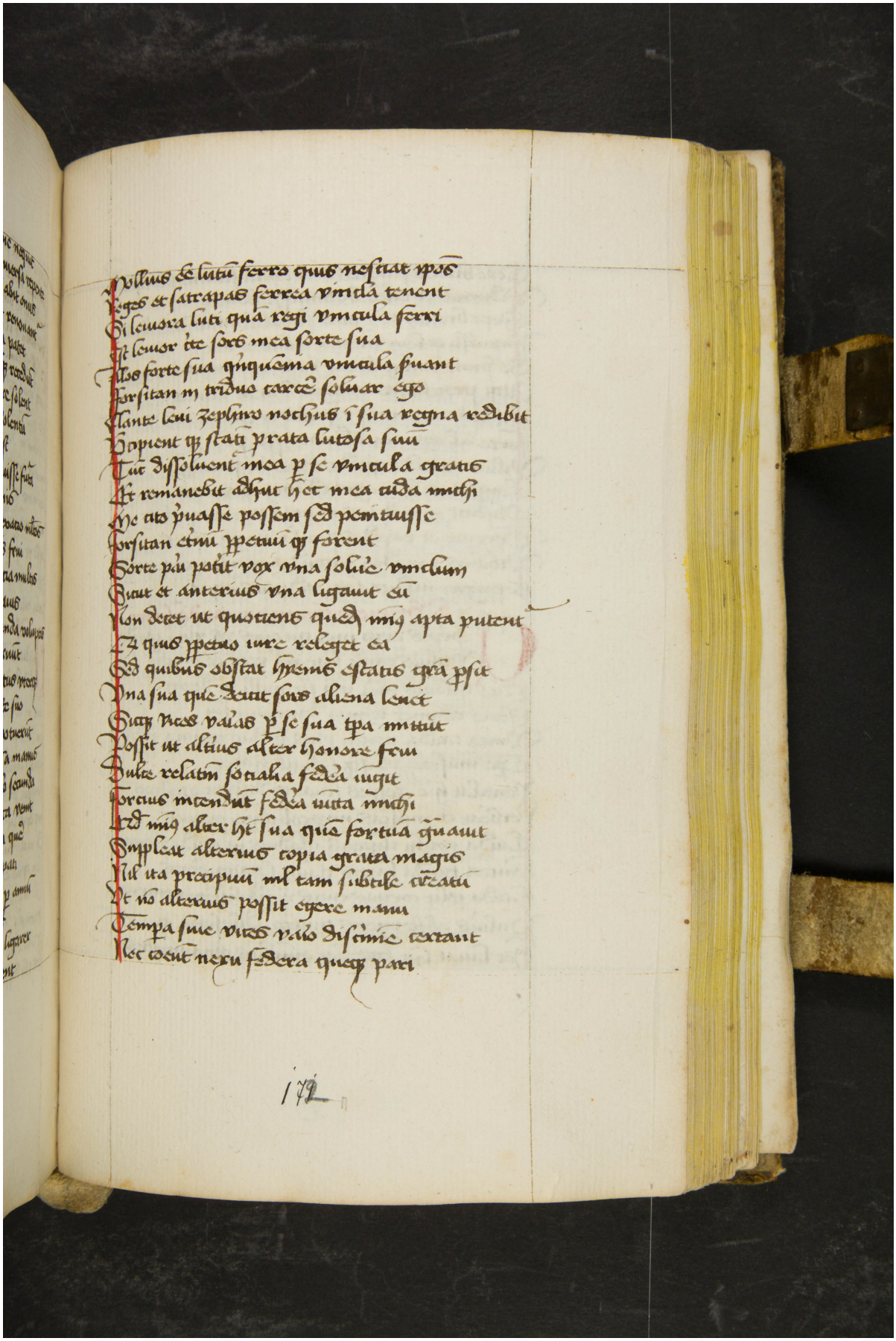

Pollius de luti ferro quis nestiat ipos
Reges et satrapas ferrea vincula tenent
Si lenisra luti qua regi vinculà ferri
Et lenior ite sors mea sorte sua
Ilos forte sua quinquema vincula gaudent
Forsitan in triduo tarcè solvar ego
Flante leni zephiro nochus i sua regna redibit
Gaudent qi stati prata lutosa sui
Tut dissolvent mea p se vincula gratis
Et remanebit adhuc hec mea cuda mihi
Ve ato pduasse possem sed pentiusse
Forsitan etiu ipetui qi forent
Forte pu potit vox vna solvic vinclum
Quat et anterius vna ligaut ea
Non detet ut quotiens quod mig apta putent
Et quos ipetio iure releget ea
Sed quibus obstat hyemis estatis qua psit
Vna sua quie detut sors aliena lenet
Gaudet vices vaias p se sua tpa mutuit
Possit ut altius alter honore frem
Dulce relatu sociala federa iugit
Forcius intendut federa iuta mihi
Sed mig alter ht sua quie fortua gaudet
Gaudeat alterius topia grata magis
Nil ita precipui ml tam subtile creatu
Et vis alterius possit egere manu
Tempa sine viros vilo discimie certant
Nec decet neru federa quecq pari